

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198578

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K372 Accession No. K279

Author

Title

This book should be returned on or before the date
last marked below.

ಚುಟುಕು

ಬಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ

ಚಿತ್ರಕಾರರು
ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ

ಪ್ರೀಗ್ರೆಸ್ ಬುಕ್‌ಸ್ಟಾಲ್
ಮೈಸೂರು
೧೯೩೩

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕಂದನಿಗೆ
೨

Checked

ಚುಟಕ ಚುಟಕ

ಚೋಟಾರಿ !

ಪದ್ಯ ನಿನಗಿದು

ಮೋಟಾರಿ !

ಪದ್ಯ ನಿನಗಿದು

ಮೋಟಾರಿ !

ಚುಟಕ ಚುಟಕ

ಚೋಟಾರಿ !

(ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಸ್ವಾಮ್ಯವು ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃವಿಗೇ ಸೇರಿದೆ.)

ವಿವರ

				ಪುಟ
೧. ಚುಟಕ	೫
೨. ಅಂಬಾಲಾ	೬
೩. ಟಗರನ ಛಿಕ್ಕಿ	೭
೪. ಚುಟಕ	೮
೫. ವಾರಕೆ ಏಳೇ ಏಳು ದಿನ	೯
೬. ಚುಟಕ	೯
೭. ಬುರುಡೆ ಹೊಡೆದ ಕುರುಡರು	೧೦
೮. ಚುಟಕ	೧೧
೯. ಕೂಸುಮರಿ	೧೨
೧೦. ಸುರುಸುರು ಬತ್ತಿ	೧೪
೧೧. ಚುಟಕ	೧೫
೧೨. ಈ ಕತೆ	೧೬
೧೩. ರೊಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ	೧೭
೧೪. ಚುಟಕ	೧೮
೧೫. ಚುಟಕ	೧೯
೧೬. ರೋತೆ ರಾಮು	೨೦
೧೭. ಗುಳ್ಳೆನರಿ	೨೧
೧೮. ಚುಟಕ	೨೨
೧೯. ಚುಟಕ	೨೩
೨೦. ಗುಟ್ಟು	೨೪
೨೧. ಚುಟಕ	೨೫

೨೨. ಬಳಿ	೨೬
೨೩. ಕೃಷ್ಣ ರಂಗಸ್ವ	೨೭
೨೪. ಪುಟಕ	೨೮
೨೫. ಸಮಯ	೩೦
೨೬. ಒಂದು ಕತೆ	೩೨

ಚುಟಕ

ಝಣ ! ಝಣ ! ಝಣ !

ಜೇಬು ತುಂಬ ಹಣ !

ಮೇಲಕೆತ್ತಿ

ಬಿಡಲು ಸೆದ್ದು

ಠಣ್ ! ಠಣ ! ಠಣ !

. . . .

ನದಿಯಲೊಂದು ಬಕ

ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಮೊಕ

ಕಾಲನೆತ್ತಿ

ಕುಣಿಯುತ್ತಿತ್ತು

ತಕಾ ! ತಕ್ಕ ! ತಕ !

. . . .

ಸುತ್ತು ಹಸುರು ವನ !

ನಡುವೆ ಮೇವ ದನ !

ಮರದ ಬಳಿ

ಗೊಲ್ಲನುಲಿ :

ತಾನ ! ನಾನ ! ನನ !

ಅಂಬಾಲ್

ನೀನು ನಾಯಿ ನಾನು ಮೊಲ
ಚೂಟ್ ! ಚೂಟ್ ! ಚೂಟ್ !
ಮೊದಲೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಬೇಡ
ಎ ! ಅಂಬಾಲ್ !

ಕರಿಯ ಕಂಬ ಅಜ್ಜಿಯಪ್ಪ
ಚೂಟ್ ! ಚೂಟ್ ! ಚೂಟ್ !
ಅಜ್ಜಿ ಮುಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದೇನೆ !
ಎ ! ಅಂಬಾಲ್ !

ಇಪ್ಪು ಇಪ್ಪು ಬೆಣ್ಣೆ ತಕೊ
ಚೂಟ್ ! ಚೂಟ್ ! ಚೂಟ್ !
ಎಡವಿ ಬಿದ್ದೆ—ಕೊಂಚ ತಾಳು
ಎ ! ಅಂಬಾಲ್ !

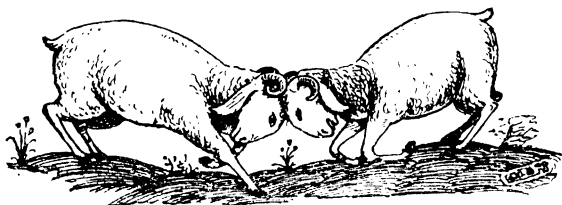
ಕುರೋ ಕುರೋ ಮುಟ್ಟು ಬಂದು
ಚೂಟ್ ! ಚೂಟ್ ! ಚೂಟ್ !
ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ—ಎಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು
ಎ ! ಅಂಬಾಲ್ !

ಟಗರಿನ ಢಿಕ್ಕಿ

ಮೈಯಿಗೆ ಮೈಯ ಮೆತ್ತಿ
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ
ಎರಡು ಟಗರು ಹತ್ತಿ
ಸೇರಿತು ಬೆಟ್ಟದ ನೆತ್ತಿ.

ಬೆಟ್ಟದಲೊಂದು ಉಪ್ಪು
ರುಚಿಯ ದಂಟುಸೊಪ್ಪು
ಸಿಕ್ಕಲು ಮುಕವನು ಕಪ್ಪು
ಮಾಡಿದುವೆರಡೂ ಬೆಪ್ಪು !

ಸಿಕ್ಕಿದ ಸೊಪ್ಪು ಮುಕ್ಕಿ
ಕೊಂಬಿಗೆ ಕೊಂಬು ತಿಕ್ಕಿ
ಢೀ ಢೀ ಢೀ ಢೀ ಢಿಕ್ಕಿ !
ಬಿತ್ತು ರಕ್ತ ಕಕ್ಕಿ !

ಚುಟಕ

‘ನನ್ನ ಬೆರಳು ಸಿಹಿ !

ನರದ ಕಲ್ಲು ಕಹಿ !’

ಎಂದು ಪಾಪ

ಬೆರಳ ಚೀಪಿ

ನಕ್ಕಿ ‘ ತಿಹ್ಲಿ ! ಇಹಿ !’

. . . .

ಹಾರೆ ಹಿಡಿದು ಅಗೆ !

ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳ ತೆಗೆ !

ಅಚೆ ಕಡೆಗೆ

ಈಚೆ ಕಡೆಗೆ

ಹತ್ತು ನಾರಿ ನೆಗೆ !

. . . .

ಮೀನಿಗೊಬ್ಬ ಹದಿ

ಹಾಕಿ ಒಂದು ನದಿ

ನೀರನೆಲ್ಲ

ಕೆದಕಲಲ್ಲಿ

ಕೈಯ ತುಂಬ ಬದಿ !

ವಾರಕೆ ಏಳೇ ಏಳು ದಿನ

ವಾರಕೆ ಏಳೇ ಏಳು ದಿನ !
ಆದಿತ್ಯವಾರವೆ ರಜದ ದಿನ !
ನೋಮವಾರ ಚಿಣ್ಣಿಯಕೋಲು !
ಮಂಗಳವಾರ ವಾಲಿಬಾಲು !
ಬೇಟೆಯ ಆಟವು ಬುಧವಾರ !
ಗರುಡಿಯ ಮನೆಯಲಿ ಗುರುವಾರ !
ಶುಕ್ರವಾರಕೆ ಬುಗುರಿ ಚೆಂಡು !
ಶನಿವಾರಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟು ದಾಂಡು !
ವಾರಕೆ ಏಳೇ ಏಳು ದಿನ !
ಆಟಕೆ ನಾಲದು ಏಳು ದಿನ !

ಚುಟಕ

(ಸಂಗ್ರಹ.)

ಬೆರಳ ತುದಿಯಲಿ ಉಗರ ಕಂಡೆ
ಮರದ ತುದಿಯಲಿ ಚಿಗರ ಕಂಡೆ
ಕುರಿಯ ಹಿಂಡಲಿ ಟಗರ ಕಂಡೆ
ಇವುಗಳನು ನಾ ಕಂಡೆನು.

ಬುರುಡೆ ಹೊಡೆದ ಕುರುಡರು

ಗರುಡಿ ಮಾಡಿದ
ಕುರುಡರಿಬರು
ಕರಡಿ ಹಿಡಿಯುವೆನೆಂದರು
ಹೊರಟು ಬಲೆಯನು
ಹರಡದಿದ್ದರು
ಬುರುಡೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಬಂದರು.

‘ ಕಾಡಿನಲಿ ಆ
ಕೇಡಿ ಕರಡಿಯ
ನೋಡಿದಾಗಲೆ ಹಿಡಿದೆವು
ಓಡಿಹೋಗಲು
ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು—
ಕೂಡಲೆಯೆ ಅದ ಬಡಿದೆವು ’

ಎಂದು ಸುಳ್ಳಿನ
ಮುಂದೆ ಸುಳ್ಳನು
ತಂದು ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು
ಬಂತು ಕರಡಿ
ಬಂದಿತೆನ್ನಲು
ಧಂಧಮೆನ್ನು ತ ಬಿದ್ದರು.

ಚುಟಕ

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ದೊರೆ
ದೊಡ್ಡ ಹುಲ್ಲು ಹೊರೆ
ಹತ್ತಿಸಿಟ್ಟು
ಕೈಲಿ ಮುಟ್ಟಿ
ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಬರೆ !

. . . .

ಮುರುಕು ಬಿಲದ ಇಲಿ !
ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನಲಿ !
ಬಾಲ ಬಿಚ್ಚಿ
ನೆಲಕೆ ಚುಚ್ಚಿ
ಸುತ್ತುವುದನು ಕಲಿ !

. . . .

ಕೈಗೆ ನಿರ ಹಿಡಿ !
ಹಲ್ಲನುಜ್ಜು ನಡಿ !
ಮೈಯ ತೊಳೆದು
ಹಣಗೆ ಬಳಿದು
ತಿಂಡಿ ಗಿಂಡಿ ಹೊಡಿ !

ಕೂಸುಮರಿ

ಕೂಸುಮರಿ ! ಕೂಸುಮರಿ !

ಕೂಸುಮರಿ ಬೇಕೇ ಕೂಸುಮರಿ !

ಅಣ್ಣನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಮೈಯನು ಬೆಸೆದು
ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತಲು ಕೈಗಳನೆಸೆದು
ಸೊಂಟದ ಸುತ್ತಲು ಕಾಲನು ಬಿಗಿದು
ಅಣ್ಣನು ನೆಗೆದರೆ ತಾನೂ ನೆಗೆದು
ಮುದ್ದಾಗಿರುವುದು ಕೂಸುಮರಿ !
ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕೂಸುಮರಿ !

ಕೂಸುಮರಿ ! ಕೂಸುಮರಿ !

ಕೂಸುಮರಿ ಬೇಕೇ ಕೂಸುಮರಿ !

ಕೆದರಿದ ಕೂದಲ ಮರೆಯಿಂದಿಣಕಿ
'ಐ ! ಐ !' ಎನ್ನುತ ಕಾಡುತ ಕೆಣಕಿ
ಬೆಳಗಿನ ರೂಪದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ
ಎಳೆ ಬಿಸಿಲೆರಚುವ ಸೂರ್ಯನ ಹೋಲಿ
ಮುದ್ದಾಗಿರುವುದು ಕೂಸುಮರಿ !
ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕೂಸುಮರಿ !

ಕೂಸುಮರಿ ! ಕೂಸುಮರಿ !

ಕೂಸುಮರಿ ಬೇಕೇ ಕೂಸುಮರಿ !
ಭೂಮಿಯ ಬಲೆಯಿಂದಾಕಾಶಕ್ಕೆ
ಸರೈಂದೇರುತ ಬಣ್ಣದ ರೆಕ್ಕೆ
ಹರಡುತ ಹಾಡುವ ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಗೆ
ಹಾಡುತಲಿರುವುದು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಗೆ
ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕೂಸುಮರಿ !
ಕೂಸುಮರಿ ಬೇಕೇ ಕೂಸುಮರಿ !

ಸುರುಸುರು ಬತ್ತಿ

ಬೇಡಾ ಕತ್ತಿ
ಕತ್ತರಿ ಎತ್ತಿ
ಕಾಗದ ಕೆತ್ತಿ
ಗೋಂದನು ಮೆತ್ತಿ
ಸುರುಸುರು ಬತ್ತಿ
ಸುರುಬತ್ತಿ !

ಗೋಂದನು ಮೆತ್ತಿ
ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ
ಮದ್ದನು ಒತ್ತಿ
ಹಿಡಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ
ಸುರುಸುರು ಬತ್ತಿ
ಸುರುಬತ್ತಿ !

ಹಿಡಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ
ಬೆಂಕಿಗೆ ಹತ್ತಿ
ಕಿಡಿಗಳ ಬುತ್ತಿ
ಜೋಕೆ ನೆತ್ತಿ
ಸುರುಸುರು ಬತ್ತಿ
ಸುರುಬತ್ತಿ !

ಚುಟಕ

ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನ
ಕಲಿತ ಮೂರು ಜನ
ಊಟಕೆಂದು
ಎಲೆಯ ಮುಂದೆ
ಕುಳಿತರೆಲೆಯ ಫನ !

. . . .

ಚಿಕ್ಕ ಮುದ್ದು ಹರಿ
ಕೈಯಲೆರಡು ಗರಿ
ತಾಳುವನು
ಹೇಳುವನು :
‘ ನಾನು ಗಿಳಿಯ ಮರಿ ! ’

. . . .

‘ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದಡಿ
ಹಾಳು ನಾಯ ಬಡಿ ! ’
ಎಂದನೊಬ್ಬ
ಪಂಚೆ ತಬ್ಬಿ
‘ ಹೋಯ್ತು ! ಹೋಯ್ತು ಮಡಿ !

ಈ ಕತೆ

ಒಂದು ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ
ಎರಡು ಮರಗಳ ನಡುವೆ ಮಲಗಿ
ಮೂರು ಕರಡಿಗಳಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು
ನಾಕು ಮರಿಗಳ ಸೇರಿಸಿ.

ಐದು ಜನರಾ ಬೇಟೆಗಾರರು
ಅರು ಬಲೆಗಳನ್ನೆಳೆದು ತಂದು
ಎಳು ಕರಡಿಯ ಹಿಡಿದು ನೋಡದೆ
ಎಂಟ ಹಿಡಿದೆವು ಎಂದರು,

ಒಂಭತ್ತೆಂದನು ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ
ಹತ್ತು ಎಂದನು ಬೇರೆಯವನು
ಎಣಿಸಿ ನೋಡಿದರೇಳೆ ಎಳು—
ಇಲ್ಲಿಗೀಕತೆ ಮುಗಿಯಿತು.

ರೊಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ

ರೊಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ !
ನನಗೊಂದು ರೊಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಪ್ಪ !
ಪುಟಾಣಿ ರೊಟ್ಟಿ
ಕೆಂಪಗೆ ಸುಟ್ಟು
ಒಂಭತ್ತು ಕಾಸಿಗೆ ಕಟ್ಟಪ್ಪ !
ಬಿದ್ದು ಹೋದೀತು ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ !

ರೊಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ !
 ರೊಟ್ಟಿಯ ನೋಡಿದ ! ಮುಟ್ಟಪ್ಪ !
 ರೊಟ್ಟಿಯು ನೊಟ್ಟು !
 ಹಸಿ ಹಸಿ ಹಿಟ್ಟು !
 ರೊಟ್ಟಿಯ ಬೇರೆ ತಟ್ಟಪ್ಪ !
 ನನಗಿದು ಬೇಡ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ !
 ರೊಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ !
 ಬೇರೆಯ ರೊಟ್ಟಿಯ ತಟ್ಟಪ್ಪ !
 ಗುಂಡಗೆ ರೊಟ್ಟಿ
 ಸುಡದೇ ಕೊಟ್ಟೆ—
 ರೂ ! ರೂ ! ಸಂಗ ಬಿಟ್ಟೇಪ್ಪ !
 ಬಿಟ್ಟರೆ ಪುನಃ ಕಟ್ಟೇಪ್ಪ !

ಚುಟುಕ

ಅಡುಗೆಯ ಮನೆಯಲಿ
 ಗೋಡೆಯಲಿ
 ತೂಗಿದ ಬಿದಿರಿನ
 ಗೂಡೆಯಲಿ
 ಸರಸರವಾಗಿದೆ
 ಕೋಡುಬಳೆ !
 ನೋಡುತ ಕುಳಿತಿದೆ
 ಗೋಡೆಮೊಳೆ !

ಚಟುಕ

ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಮಣಿ
ಹೇಳಿದನು ಕಣಿ :

‘ ಇಬ್ಬರೆದ್ದು
ಕೊಡಲು ಗುದ್ದು
ಜಗಳ ಹಣಾಹಣಿ ! ’

. . . .

ಮೇಲೆ ಗುಡುಗು ದನಿ !
ಕೆಳಗೆ ಮಳೆಯ ಹನಿ !

ಜನರು ಎಲ್ಲ
ನುಡುವ ನೊಲ್ಲು :
‘ ಏನು ಹಾಳು ಶನಿ ! ’

. . . .

ಕಾಲಿಗೇರಡು ರುಳಿ
ಹಾಕಿ ನೆಲವ ತುಳಿ !
ತುಳಿಯೆ ನೀನು
ಅದುದೇನು ?
ನೆಲದಲೆರಡು ಗುಳಿ !

ರೋತೆ ರಾಮು

ಕೂಡಿ ಕಳೆವ ಲೆಕ್ಕವೆಲ್ಲ
ಹಾಳು ! ಧೂ ! ಅನಿಷ್ಟ !
ತಿಂದು ತಿಂದು ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ
ನನಗೆ ಪೂರ ಇಷ್ಟ !

ಗುಣಿಸುವುದು ಭಾಗಿಸುವುದು
ಎಲ್ಲ ಬಲು ಪಜೀತಿ !
ತಿಂದು ಮಲಗಿ ಗೊರಕೆ ಬಿಡಲು
ನನಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ !

ಲೆಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಅಟ ಪಾಟ
ಎಲ್ಲ ಪೂರ ಕಷ್ಟ !
ತಿಂದು ಹಾಗೆ ಗೊರಕೆ ಬಿಡುತ
ಮಲಗಲೇನು ನಷ್ಟ ?

ಅಟ ಪಾಟ ನನಗೆ ಬೇಡ
ಎಂದು ರೋತೆ ರಾಮು
ಮಲಗಿ ಮಲಗಿ ತಂದುಕೊಂಡ
ಮೈ ಕೈಗೆಲ್ಲ ಜೋಮು !

ಗುಳ್ಳೆನರಿ

‘ ಮರಿಯೇ ! ಮರಿಯೇ !
ಸಿಂಹದ ಮರಿಯೇ !
ಏನನು ತಿನ್ನುವೆ ಮುದ್ದುಮರಿ ? ’
‘ ನರಿಯೇ ! ನರಿಯೇ !
ಗುಳ್ಳೇ ನರಿಯೇ !
ತಿನ್ನು ತಲಿರುವೆನು ಕಡಲೆಪುರಿ ! ’

‘ ಮರಿಯೇ ! ಮರಿಯೇ !
ಸಿಂಹದ ಮರಿಯೇ !
ನನಗೂ ಕೊಡುವೆಯೆ ಕಡಲೆಪುರಿ ? ’
‘ ನರಿಯೇ ! ನರಿಯೇ !
ಗುಳ್ಳೆನರಿಯೇ !
ಕೊಡುವೆನು ಕುರೊಕುರೊ ಗುಳ್ಳೆನರಿ ! ’

‘ ಮರಿಯೇ ! ಮರಿಯೇ !
ಸಿಂಹದ ಮರಿಯೇ !
ಪುರಿ ನನಗೇತಕೆ ? ಕಲ್ಲು ಬರಿ ! ’
‘ ನರಿಯೇ ! ನರಿಯೇ !
ಗುಳ್ಳೆಯ ನರಿಯೇ !
ನರಿ ನೀನಲ್ಲವು ! ಬೆಪ್ಪೆ ಸರಿ ! ’

ಚುಟಕ

ತುಂಟ ಮಲ್ಲ
ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲ
ದಾರಿಗಡ್ಡ ಹಾಕದ
ತಿರುಗಿ ಜಾಣ
ಏಕೊ ಕಾಣೆ
ಪಕ್ಕಕದನೆ ನೂಕಿದ

ಚುಟಕ

ಕೂಗಿತೊಂದು ಮೊಲ :
' ಬೇಕೆ ಹನುರು ಹೊಲ ?
ತಕಡಿ ಹಿಡಿದು
ಕೊಡುವೆ ಕಡಿದು
ಕಾಸಿಗೇರಡು ತೊಲ ! '

. . . .

' ಹಿಡಿವೆನೊಂದು ಕುರಿ '
ಎಂದು ಬಂತು ನರಿ !
ಕುರುಬ ಕೊಟ್ಟು
ಹತ್ತು ಪೆಟ್ಟು !
ಕೂಗಿ ' ತಾಹ ! ಉರಿ ! '

. . . .

ಗೂಡ ಜೇನು ನೊಣ
ಮಣದ ಮೇಲೆ ಮಣ
ಜೇನು ತುಪ್ಪ
ಇಡುವುದಪ್ಪ !
ಅದಕೆ ಅದೇ ಹಣ !

ಗುಬಿ ಬ

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲೊಂದು ಗುಬ್ಬಿ
ಗೂಡ ಕಟ್ಟಿತು
ಗೂಡಿನೊಳಗೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಸಿ
ಮೊಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟಿತು.

ಮೊಟ್ಟೆಯೊಡೆದು ಒಳಗಿನಿಂದ
ಮರಿಯು ಬಂದಿತು
ಬಂದು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಕೂಗಿ
ಕಿಚಿಪಿಚೆಂದಿತು.

ಮರಿಯ ಕೂಗ ಕೇಳಿ ತಾಯಿ
ಗೂಡ ಬಿಟ್ಟಿತು
ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಮರಿಗೆ
ಗುಟುಕ ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಗುಟುಕು ನುಂಗಿ ಮರಿಯ ರೆಕ್ಕೆ
ಬಲಿತುಕೊಂಡಿತು
ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿದು ಹಾರುವುದನು
ಕಲಿತುಕೊಂಡಿತು.

ಮರಿಯು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ವೊದಲ
ಗೂಡ ಬಿಟ್ಟಿತು
ತನಗೆ ಒಂದು ಬೇರೆ ಗೂಡ
ತಾನೆ ಕಟ್ಟಿತು.

ತನ್ನ ತಿಂಡಿ ತಾನೆ ಹೋಗಿ
ತರುತಲಿದ್ದಿತು
ಮದುವೆ ಗಿದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಹಾಯಾಗಿದ್ದಿತು.

ಚುಟಕ

ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟೆ ಹುಲಿ
ಕಾಡು ದಾರಿಯಲಿ
ನಡುಗಿ ನಿಂತು
ಹೇಳಿತಿಂತು !
' ಅಯ್ಯೋ ! ಅಪ್ಪ ! ಚಳಿ ! '

12790

ಬಲೆ

ಬಲೇ ಬೇಕೆ ಬಲೆ !
ತೊಡುವುದಕೆ ಬಲೆ !
ಕೈಯಿಗೊಳ್ಳೆ
ಗಾಜು ಬಲೆ !
ಬಲೇ ಬೇಕೆ ಬಲೆ !

ಬಲೇ ಬೇಕೆ ಬಲೆ !
ತಿನುವುದಕೆ ಬಲೆ !
ಬಾಯಿಗೊಳ್ಳೆ
ಕೊಡುಬಲೆ !
ಬಲೇ ಬೇಕೆ ಬಲೆ !

ಬಲೇ ಬೇಕೆ ಬಲೆ !
ತರಹವಾರಿ ಬಲೆ !
ಗಾಜುಬಲೆ !
ಕೊಡುಬಲೆ !
ಬಲೇ ಬೇಕೆ ಬಲೆ !

ಕಳ್ಳ ರಂಗಪ್ಪ

ಕಳ್ಳ ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಸಿಹಿ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ.
ಸಿಹಿ ಇಟ್ಟಿರವನೆದುರು ಉಳಿಯುವುದೆ ಕಷ್ಟ !

ಜೇನುಗೂಡಿನ ತುಂಬ ಸಿಹಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ
ಇರುವುದನು ಕೇಳಿದ್ದ ಕಳ್ಳ ರಂಗಪ್ಪ !

‘ ಜೇನು ತುಪ್ಪವು ಬಿಟ್ಟಿ ಗೂಡಿನಲಿ ಸಿಕಲು
ಕಾಸುಕೊಟ್ಟದ ಕೊಳಲು ನನಗೆಲ್ಲ ತಿಕಲು ’

ಎಂದು ಜೇನಿರಿಸಿದ್ದ ತುಪ್ಪವನು ಕಳಲು
ಕಾದಿದ್ದನಿಳುವುದಕೆ ಕತ್ತಲೆಯ ನೆಳಲು.

ಕತ್ತಲಾಯಿತು ! ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ ನಕ್ಷತ್ರ !
ಕಳ್ಳತನ ಬಲು ಕೆಡುಕು ! ರಂಗಪ್ಪ ! ಭದ್ರ !

. . . .

ಹಗಲೆಲ್ಲ ಹೂವುಗಳ ಸಾರವನು ಹೀರಿ
ರಾತ್ರಿ ಗೂಡನು ಜೇನು ಮುತ್ತುತ್ತು ಸೇರಿ.

ಹಗಲೆಲ್ಲ ಅಲೆದಾಡಿ ದುಡಿದು ಸಾಕಾಗಿ
ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮಲಗಿತ್ತು ಜೇನು ಜೋಕಾಗಿ.

ಗೂಡಿಗಿಟ್ಟನು ಕಳ್ಳ ರಂಗಪ್ಪ ಕೈಯೆ !
ಅವನ ಕೈ ತಾಕಿತ್ತು ಜೇನುಗಳ ಮೈಯೆ !

ಜೇನುಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ರೈಯೆಂದು ಎದ್ದು
'ಕಳ್ಳ ! ಕಳ್ಳಾ !' ಎನಲು ಹೆಚ್ಚಿದುದು ಸದ್ದು !

ಸದ್ದು ಕೇಳಿದ ! ಬಿದ್ದು ಓಡಿದನು ಕಳ್ಳ !
ತುಪ್ಪ ತಿನಲಿಲ್ಲವನು ! ತಿಂದ ಬರಿ ಮುಳ್ಳ !

ಚುಟಕ

ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟು ಕಸೆ !
ಕತ್ತಿ ತೆಗೆದು ಮಸೆ !
ಕಾಳಿಗಕೆ
ಕಳುಹುವುದಕೆ
ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹಸೆ !

. . . .

ಜೆಟ್ಟಿ ತನ್ನ ತಲೆ
ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಮಲೆ
ಎತ್ತಿದರೆ
ಕೂಗಿದರು
ಎಲ್ಲ ಜನರು : ‘ ಭಲೆ ! ’

. . . .

ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹುಳು
ನುಂಗಲೈದು ಗಳು
ಅದರ ಸಿವರು
ಬಾಯ ಕವರಿ
ಕಣ್ಣು ತುಂಬ ಅಳು !

ನವಿಲು

ಗಗನದೊಡಲು
ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲು-
ಗಳನು ಎಸೆದು ಬೆಳೆಸಿತು
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಮಾಲೆ ಮಾಲೆ-
ಯಾಗಿ ಮಿಂಚು ಧಳಿಸಿತು.

ಕಾಡಿನೊಂದು
ನವಿಲಿಗಂದು
ಬಹಳ ಹರುಷ ಬೆಳೆಯಿತು
'ಮಳೆಯ ಕಾಲ
ಬಂತು ಭಲ'
ಎಂದು ರಾಗ ಎಳೆಯಿತು.

ಚಾಚಿ ಎದೆಯ
ತಲೆಯ ತುದಿಯ
ಜುಟ್ಟನೊದರಿ ಕುಣಿಸಿತು
ಕಾಲ ನೂಕಿ
ತಾಳ ಹಾಕಿ
ಒಂದು ಎರಡು ಎಣಿಸಿತು.

ಗರಿಯ ಬಿಚ್ಚಿ
ದನಿಯ ಹೆಚ್ಚಿ-
ಸುತ್ತ ಕುಣಿದು ಮೆರೆಯಿತು
ಅದನು ಕಂಡು
ಮುಗಿಲ ದಂಡು
ಹಿಗ್ಗಿ ಮಲೆಯ ಕರೆಯಿತು.

ಒಂದು ಕತೆ

ಪೆಯಣಕೆ ನಿಂತಿತು
ಮಯಣದ ಗಾಡಿ !
ಒಂಟೆತ್ತಿನ ಗಾಡಿ !
ಗಾಡಿಯ ಮುಂದಿನ
ಜೋಡಿಯ ನೋಡಿ !
ಬೆಂಕಿಯ ಹಸು ಜೋಡಿ !

ಬಂಡಿಯಲ್ಲೇನಿದೆ ?
ಜೊಂಡು ಕಮಾನು !
ಹುಲ್ಲಿನ ನಾವಾನು !
ಬಂಡಿಯ ನಡೆಸಲು
ಗುಂಡಗೆ ವಿನಾನು !
ಕಂಡೆನು ಅದ ನಾನು !

ಹಸುಗಳ ಬೆಂಕಿಯ
ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಸರಿದು
ಜೊಂಡೂ ಹುಲ್ಲುರಿದು
ಉರಿಯಲಿ ಮೇಣವು
ಕರಗಿತು ಹರಿದು !
ವಿನಾಗರಿತು ಹುರಿದು !

